

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sža/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	1014201633
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1014201633.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: B. E., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Pakistanskej islamskej republiky, bytom A. rad XXX, C., zastúpený JUDr. Bohumirom Bláhom, advokátom so sídlom Hurbanovo nám. 5, Bratislava, proti odporcovi: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície, so sídlom Hrobákova 44, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 24. septembra 2014 proti rozhodnutiu odporcu č. PPZ-HCP-BA6-134-023/2014-AV zo dňa 11. septembra 2014, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/36/2014-37 zo dňa 6. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/36/2014-37 zo dňa 6. októbra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením uvedeným vo výroku tohto uznesenia odmietol návrh navrhovateľa podľa § 218 ods. 1 písm. e/ OSP.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, odporca zaistil navrhovateľa v útvere policajného zaistenia pre cudzincov na účel výkonu jeho administratívneho vyhostenia. Účelom vydania predmetného rozhodnutia bolo zaistenie navrhovateľa. Na základe príkazu na prepustenie štátneho príslušníka tretej krajiny bol prepustený, pretože zanikol účel zaistenia. Navrhovateľ bol tak zo zaistenia prepustený pred podaním opravného prostriedku voči rozhodnutiu o zaistení. Napadnuté rozhodnutie o zaistení tak prepustením navrhovateľa zaniklo inak, nemožno ho preto preskúmať, resp. odpadol dôvod konania pred súdom.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, teda preto, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Navrhovateľ nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu a považuje ho za vážny zásah do jeho ústavných práv (princíp právnej istoty, právo na spravodlivé konanie, prístup k spravodlivosti, právo na odškodnenie v prípade nezákonného rozhodnutia) a odňatie prístupu k spravodlivosti.

Pri zaistení ide o vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a to opatrením vydaným v správnom konaní. V zmysle Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, každý, kto je pozbavený osobnej slobody, má právo sa domáhať súdneho prieskumu zákonnosti pozbavenia osobnej slobody a tiež právo domáhať sa prepustenia v prípade, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Navrhovateľ sa domáhal preskúmania zákonnosti zaistenia. A aj keď je pravdou, že v čase podania opravného prostriedku bol už navrhovateľ prepustený zo zaistenia, to ho nezbavuje práva na to, aby sa zákonom ustanoveným spôsobom domáhal súdneho prieskumu zákonnosti zaistenia. Akýkoľvek iný výklad by bol v rozpore s čl. 5 Dohovoru aj s Ústavou SR, pretože by znemožňoval súdny prieskum zákonnosti zaistenia v prípade, ak osoba síce bola zaistená, ale ešte pred rozhodnutím súdu by bola prepustená. Nikdy by sa navrhovateľ nedozvedel, či pozbavenie osobnej slobody bolo zákonné alebo nie.

Navrhovateľ nesúhlasí s tým, že rozhodnutie o zaistení zaniklo inak v dôsledku prepustenia navrhovateľa. Navrhovateľ nebol prepustený preto, že by zaniklo rozhodnutie o zaistení, ale preto, že zanikol účel zaistenia, ktorým bolo administratívne vyhostenie navrhovateľa do Pakistanu, keďže Európsky súd pre ľudské práva rozhodol o uplatnení dočasného opatrenia podľa čl. 39 Pravidiel Súdu. Navrhovateľ má právo na preskúmanie zákonnosti zaistenia, a to nielen, aby súd skonštatoval, či zaistenie bolo zákonné, ale tiež s ohľadom na prípadné nároky navrhovateľa.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil a vyčíslil trovy konania a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Odporca k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že sa nevie relevantne vyjadriť nakoľko navrhovateľ poukázal v odvolaní iba na rozhodnutie a rozhodovaciu činnosť krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že navrhovateľ bol rozhodnutím zo dňa 11. septembra 2014 zaistený dňom 11. septembra 2014 do 11. decembra 2014 a umiestnený do Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov, a to z dôvodu zabezpečenia výkonu administratívneho vyhostenia. Následne bol navrhovateľ, na základe príkazu na prepustenie štátneho príslušníka tretej krajiny, dňom 18. septembra 2014 prepustený zo zaistenia z dôvodu § 90 ods. 2 písm. b/ bod 1 zákona o pobyte cudzincov, t.j. z dôvodu, že zanikol účel zaistenia. Príkaz bol vydaný v nadväznosti na predbežné opatrenie Európskeho súdu pre ľudské práva, obsahom ktorého je v zmysle pravidla 39 Rokovacieho poriadku, zákaz vyhostiť navrhovateľa do skončenia vnútroštátneho konania o administratívnom vyhostení, vrátane konania, ktoré môže iniciovať pred ústavným súdom.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto (tretej) hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa

použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom vysloveným v rozhodnutí krajského súdu o tom, že rozhodnutie, ktorým bol navrhovateľ zaistený zaniklo inak. Prepustením navrhovateľa nezaniklo samotné rozhodnutie o zaistení navrhovateľa. Navrhovateľ bol zaistený na presne stanovenú dobu a nebol prepustený preto, že by zaniklo rozhodnutie o zaistení.

Rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA6-134-023/2014-AV zo dňa 11. septembra 2014, na základe ktorého bol navrhovateľ zaistený, je stále v platnosti. Odvolací súd nemá vedomosť o tom, že by toto rozhodnutie bolo do dnešného dňa správnym orgánom zrušené. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné, aby krajský súd vyslovil, či rozhodnutie odporcu je alebo nie je zákonné, prípadne či by vzhľadom na prepustenie navrhovateľa, nebolo potrebné toto rozhodnutie o zaistení za aktuálnej situácie zrušiť.

Rozhodnutím krajského súdu, ktorý odmietol opravný prostriedok navrhovateľa tak bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Ide o rozhodnutie, ktoré výrazne zasahuje do práv navrhovateľa, konkrétne sa týka jeho osobnej slobody a práva na súdny prieskum rozhodnutia, ktorým došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody. Pri takomto zásahu treba postupovať veľmi citlivo, aby bol v súlade nielen so zákonmi, Ústavou SR, ale aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto nepreskúmaním zákonnosti rozhodnutia o zaistení navrhovateľa i keď došlo k jeho prepusteniu zo zaistenia, avšak rozhodnutie o zaistení pred podaním opravného prostriedku nebolo správnym orgánom zrušené, by došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O trovách konania rozhodne v súlade s § 224 ods. 3 OSP súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.